

Exercici de culteranisme

L'Ètica rau al catàleg de *Crimis.cat* perquè els editors l'han trobada prou interessant com per a publicar-la i perquè l'autor tria com a excusa de la narració les activitats d'un pertorbat que mata.

L'execució de l'exposició obliga a classificar aquesta novel·la en funció del seu contingut –la redacció– i a deixar de banda el gairebé testimonial contingut –el cas criminal que s'hi relata.

L'Ètica es presenta com un exercici intel·lectual amb voluntat culteranista prenyat de retòrica xorigueresca que respon, gairebé en la seva totalitat, a la posada en pràctica d'una disciplina basada en un qüestionament incessant basat en l'autoreferència que genera un bloc uniforme proper a les propostes de l'hermetisme –en el sentit literal del mot.

No ha de ser aliena a aquest fet literari la condició de l'autor com a llicenciat en Filosofia i com a especialista en Estètica. La seva formació, que impregna el seu producte narratiu més enllà de qualsevol dubte raonable, pot ser, però, un bastó a les rodes que fa giravoltar quan trasllada el seu univers intel·lectual a la contundència sòlida sotmesa a l'escrutini impietós de la visita casual i desprevinguda.

La solidesa sense fissures de la seva manera de fer, que testimonia la inqüestionable i potser extenuadora dedicació a la redacció, esdevé pesant i lleugerament exhibicionista i aniquila sense pietat algunes de les pautes que tendeixen a afegir interès a una lectura

L'apunt

Sebastià Jovani (Barcelona, 1977) ha publicat poemes i relats, també en castellà, i dues novel·les més: *Emulsió de ferro* (2009), amb què va guanyar el premi Brigada 21 com a millor novel·la negra en català de l'any, i *Emet o la revolta* (2011).

–ni que sigui des dels pressupostos de la convencionalitat més vulgar–: la uniformitat en les veus del narrador i dels protagonistes, que afecta sense reserves uns diàlegs sotmesos a la causa declamatorià de l'autor, esdevé aclaparadora i genera un paisatge mental uniforme en què s'instaura de manera irremeiable l'homogeneïtat de la veu a què se segueix. És així com l'autor rebla els claus amb què segella l'embolcall d'un missatge que cal buscar no en el fons ans en la forma. *

Sebastià Jovani
ha publicat la seva
tercera novel·la de
fons policíac
ORIOL DURAN

L'ÈTICA
Sebastià Jovani.

Editorial: Alrevés
Barcelona, 2014
Pàgines: 380
Preu: 18 euros

Quan comencem aquesta novel·la ens pot fer l'efecte d'estar-ne llegint una d'Enid Blyton, de les sèries d'internats femenins –*Torres de Malory, Santa Clara* o *Elizabeth*– gràcies a l'acurada ambientació i a la descripció dels sentiments i percepcions de l'Eulàlia, la protagonista. Però la novel·la va més enllà pel que fa a l'ambició, perquè ens narra de manera versemblant el dia a dia d'una burgesa barcelonina, de setze anys, a principis del segle XX, però també de com l'atzar li obre la porta de la gàbia d'or en la qual viu i com s'adona de la difícil realitat en què sobreviuen milers d'obriers.

Cinta Arasa (Tortosa, 1978) va guanyar la darrera edició del premi de narrativa juvenil Enric Valor amb aquesta novel·la d'iniciació, en què la filla d'un empresari del tèxtil de

Escapar-se de la gàbia d'or

Barcelona fa la maleta el juny del 1909 per acompanyar –i fer d'interpret– el seu pare fins a una localitat propera a Liverpool per tancar una compravenda de maquinària. Allà, amb el jove obrer Oliver, l'Eulàlia serà conscient que els obrers són explotats pels amos, tant si són anglesos com si són catalans, i coneixerà l'amor.

Mentre pare i filla són de viatge, a Barcelona té lloc la Setmana Tràgica, de la qual només tenen notícies tardanes. El pare pateix

per la dona i els altres fills. L'Eulàlia, a més, pateix pels obrers de les fàbriques, fins al punt d'implicar-se traient les normes d'educació i relació que pertoquen a la seva classe social i pagant el preu que correspongui.

Arasa manté un bon ritme narratiu, afegint-hi detalls d'intriga, com ara des d'on ens escriu l'Eulàlia, què passa amb l'Oliver i quina relació té amb l'amo. Els diàlegs estan molt ben treballats i la documentació –veiem als agraïments– ha estat exhaustiva –tot i un parell de llicències poètiques que no costa gens concedir-li.

Ens quedem amb ganes de més Eulàlia Pallarès Camprubí, amant de la lectura, de cor net i sentiments nobles. Una magnífica aproximació, original i fidedigna alhora, a una època convulsa de la nostra història. *

VAIG FER LA MALETA UN DIA DE JUNY
Cinta Arasa

Premi Enric Valor
Editorial: Bullent
Picanya, 2014
Pàgines: 232
Preu: 10 euros